

ทิศทางการพัฒนา สังคม

ในปี 2569

สังคมผู้สูงอายุ

การเปลี่ยนแปลงของประชากรผู้สูงอายุเป็นประเด็นสำคัญที่สะท้อนถึงความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับผลกระทบซึ่งเกี่ยวข้องกับบทบาทของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว ในมิติของแรงงาน การจัดสวัสดิการ และการคุ้มครองทางสังคม การดำเนินนโยบายและการวางแผนเชิงระบบจึงมีความสำคัญต่อการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อรองรับผลกระทบและเสริมสร้างความพร้อมของประเทศในระยะต่อไป

ข้อมูลจากกรมการปกครอง ณ เดือนกันยายน ปี 2568 พบว่าจำนวนประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นจาก 13.54 ล้านคนในปี 2567 เป็น 13.93 ล้านคน ในปี 2568 ส่งผลให้สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งหมดเพิ่มขึ้นจาก 20.92% เป็น 21.56% ในขณะที่ประชากรวัยทำงานลดลงจาก 41.63 ล้านคน เหลือ 41.40 ล้านคน ทำให้อัตราการเป็นภาระวัยผู้สูงอายุ (หรือสัดส่วนผู้สูงอายุต่อวัยแรงงาน) เพิ่มขึ้นจาก 32.53% เป็น 33.65% สะท้อนให้เห็นว่าภาระในการดูแลผู้สูงอายุของประชากรวัยทำงานเพิ่มสูงขึ้น และศักยภาพของกำลังแรงงานในการรองรับผู้สูงอายุลดลง สถานการณ์ดังกล่าวเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนนโยบายการขยายอายุเกษียณเป็น 65 ปี เพื่อรักษาขนาดกำลังแรงงานและชะลอผลกระทบจากการลดลงของประชากรวัยทำงาน

คาดว่าในปี 2569 ประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอีก และภาระการพึ่งพิงของแรงงานวัยทำงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างข้างต้นมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะด้านสวัสดิการ การดูแลสุขภาพ และการคุ้มครองทางสังคม โดยภาครัฐได้ดำเนินนโยบายเพื่อรองรับสังคมสูงวัยผ่านแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566–2580) และยุทธศาสตร์กรมกิจการผู้สูงอายุ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) ควบคู่กับนโยบายด้านแรงงานที่ส่งเสริมการจ้างงานและการพัฒนาทักษะสำหรับผู้สูงอายุของกระทรวงแรงงาน การดำเนินงานดังกล่าวสะท้อนความพยายามของภาครัฐในการเตรียมระบบรองรับผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปี 2569 และสนับสนุนความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างประชากรในอนาคต

ตลาดแรงงานไทย

ทิศทางตลาดแรงงานไทย กรมการจัดหางานประมาณการจำนวนผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ในปี 2569 จะมีผู้สำเร็จการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานรวม 515,583 คน โดยเป็นระดับปริญญาตรีถึง 312,038 คน (คิดเป็น 60.52%) เพิ่มขึ้นจากปี 2568 ที่คาดว่าผู้มีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเข้าสู่ตลาดแรงงาน 257,173 คน ขณะที่ TDR คาดการณ์ว่าในปี 2569 บัณฑิตจบใหม่กว่า 78,000 คน มีความเสี่ยงตกงาน ปัญหาหลัก คือ "อุปทานของกำลังคน" ที่ผลิตโดยสถาบันการศึกษา ไม่สอดคล้องกับ "อุปสงค์ของตลาดแรงงาน" ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดช่องว่างขนาดใหญ่ระหว่างคุณสมบัติของแรงงานที่มีอยู่และทักษะที่ตลาดต้องการ

กระทรวง อว. จึงได้มีการเดินหน้านโยบาย Quick Win ประกาศให้มหาวิทยาลัยทั่วประเทศจัดการเรียนการสอน AI ทุกหลักสูตรเพื่อสร้างบัณฑิต สร้างนักคิด นักปฏิบัติ นักนวัตกรรมที่ก้าวทันโลก เพื่อยกระดับการศึกษาให้รองรับตลาดแรงงาน พร้อมผลิตบุคลากรเข้าสู่ตลาดแรงงานยุคใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาชญากรรมไซเบอร์

การเติบโตของสังคมดิจิทัลและภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ซับซ้อนขึ้นเป็นประเด็นที่ทุกภาคส่วนให้ความสนใจ ข้อมูลจากผลการสำรวจการมีารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน ไตรมาส 3 ปี 2568 พบว่าแนวโน้มการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น โดยประชาชนอายุ 6 ปีขึ้นไปประมาณ 66.2 ล้านคน มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 60.9 ล้านคน (91.9%) จากไตรมาส 3 ปี 2567 ประมาณ 59.2 ล้านคน (89.7%) ซึ่งแสดงถึงการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่เพิ่มขึ้น

ในขณะเดียวกันปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์เป็นประเด็นทางสังคมที่สำคัญและมีมูลค่าความเสียหายสูงมาก โดยในช่วงเดือนมกราคมถึงพฤศจิกายน ปี 2568 มีการแจ้งความผ่านระบบออนไลน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (thaipoliceonline.com) จำนวน 301,909 เรื่อง มูลค่าความเสียหายรวม 23,440 ล้านบาท โดยเฉลี่ยมีคดีเกิดขึ้นประมาณ 901 เรื่องต่อวัน ประเภทคดีออนไลน์ที่ประชาชนถูกหลอกลวงมากที่สุด คือ การหลอกลวงซื้อขายสินค้าหรือบริการ (ไม่เป็นขบวนการ) หรือคิดเป็นประมาณ 60% ของคดี

ในปี 2569 รัฐบาลจึงได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์อย่างเข้มข้นผ่านการบังคับใช้ พ.ร.ก. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับที่ 2) ซึ่งช่วยให้สามารถอายัดและคืนเงินผู้เสียหายได้รวดเร็วขึ้น พร้อมบังคับใช้มาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์ที่เข้มงวดขึ้นในทุกภาคส่วน ควบคู่ไปกับการสร้างภูมิคุ้มกันให้ประชาชนด้วยการสร้างความตระหนักรู้และทักษะดิจิทัล เพื่อให้คนไทยรู้เท่าทันรูปแบบการหลอกลวงใหม่ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ AI และป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อ

STOP
BULLYING

ความรุนแรงที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยี

ในปี 2568 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นผ่านเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลได้กลายเป็นประเด็นทางสังคมที่สะท้อนผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนไทย คู่มือความปลอดภัยบนโลกออนไลน์สำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2568 ระบุว่า มีเด็กและเยาวชนอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 33,580 คน ที่เข้าร่วมการสำรวจในปี 2566 ซึ่งมากกว่าครึ่งหนึ่ง (55.3%) เคยประสบกับการกลั่นแกล้งหรือการเยาะเย้ยทางอินเทอร์เน็ต สะท้อนให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนจำนวนมากในประเทศไทยได้รับผลกระทบจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นผ่านสื่อดิจิทัล รวมถึงความเสี่ยงอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้งานสื่อดิจิทัลของเด็กและเยาวชน เช่น การล่อลวงทางออนไลน์ การเข้าถึงการพนันออนไลน์ และรูปแบบการใช้งานดิจิทัลที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและจิตใจ

คาดว่าในปี 2569 ความรุนแรงที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการกลั่นแกล้งการเผยแพร่ข้อมูลหรือภาพส่วนตัวโดยไม่ได้รับอนุญาต และการคุกคามผ่านแพลตฟอร์มเกมหรือโซเชียล โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเปราะบางในการจัดการความเสี่ยงบนโลกออนไลน์

เพื่อรับมือและลดผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการดำเนินกิจกรรมและมาตรการต่าง ๆ จากหน่วยงานเพื่อป้องกันและลดผลกระทบของการกลั่นแกล้งและการคุกคามออนไลน์ต่อเด็กและเยาวชน เช่น การจัดกิจกรรมรณรงค์ Stop Cyberbullying Day 2568 และการขับเคลื่อนวันส่งเสริมอินเทอร์เน็ตปลอดภัยแห่งชาติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยบนโลกออนไลน์ การส่งเสริมทักษะการใช้สื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสม และการพัฒนาช่องทางให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง

การส่งออกและ การลงทุนภาคเอกชน

แม้การส่งออกสินค้ายังคงขยายตัว แต่มูลค่าการส่งออกชะลอตัวลดลงจาก 15.0% ในไตรมาสก่อนหน้า เป็น 11.5% ในไตรมาสที่ 3/2568 เนื่องมาจากการบังคับใช้มาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ของสหรัฐฯ ต่อไทย ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนขยายตัว 4.2% ต่อเนื่องจาก 4.1% ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ

สำหรับปี 2569 สภาพัฒนาคาดว่ามูลค่าการส่งออกจะปรับตัวลดลง 0.3% โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ การปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ดังนั้นการขยายตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยง ลดการพึ่งพาตลาดสหรัฐฯ และการเร่งกระบวนการเจรจาเพื่อเข้าไปสู่ข้อตกลงกับสหรัฐฯ รวมไปถึงการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตของภาคการผลิตและการส่งออกจะช่วยเพิ่มปริมาณการส่งออก และลดความเสี่ยงจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯได้

ในส่วนของการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอการขยายตัว คาดว่า ปี 2569 จะขยายตัว 0.9% เมื่อเทียบกับการขยายตัว 2.0% ของปีก่อนหน้า

การท่องเที่ยว และการบริการ

ภาคการท่องเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 พบว่ามีรายได้รวมเพิ่มขึ้น 0.10% เมื่อเทียบกับครึ่งปีแรกของปีก่อนหน้า แต่รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติกลับลดลง 2.31% จากหลายสาเหตุ เช่น ปัญหาแก๊งคอลเซนเตอร์ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยว รวมถึงการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวของต่างประเทศ

ทั้งนี้ในช่วงปลายปี 2568 จนถึงต้นปี 2569 รัฐบาลไทยมีมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศทั้งด้านของอุปสงค์และอุปทาน โดยการกระตุ้นด้านอุปสงค์ เช่น มาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายด้านการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ซึ่งจะส่งผลให้มีการเพิ่มการเบิกจ่ายค่าอาหารและค่าที่พักทำให้ภาคการบริการที่เกี่ยวข้องมีแนวโน้มที่จะเติบโตมากขึ้น และด้านอุปทาน คือ มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงโรงแรมที่พัก พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การท่องเที่ยวเป็นการเน้น "คุณภาพมากกว่าปริมาณ" เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง เช่น การยกระดับสู่ Medical Tourism และ Total Wellbeing การผลักดันเส้นทางการบินใหม่ และการสร้างมาตรฐานความเชื่อมั่นด้วยตราสัญลักษณ์ "Trusted Thailand"

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย**คาดการณ์ว่า ในปี 2569 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 34.9 ล้านคน และมีรายได้รวมเพิ่มขึ้น 8-10% หรือประมาณ 2.79 ล้านล้านบาท**

ความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ

ผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดย IMD ปี 2568 อันดับไทยต่ำลง 5 อันดับ จากปี 2567 โดยประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 30 จาก 69 ประเทศ และอยู่ในลำดับที่ 3 ของกลุ่มประเทศอาเซียน รองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย

หากพิจารณาผลประเมินจากปัจจัยหลัก 4 ด้าน ไทยมีอันดับลดลงจากปีที่แล้วในทุกด้าน โดย**ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ** ลดลงจากอันดับ 24 เป็น 32 โดยเฉพาะในประเด็นกรอบการบริหารภาครัฐ และการคลังภาครัฐ ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการปฏิรูปเชิงโครงสร้างและการส่งเสริมธรรมาภิบาล **ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ** ลดลงจาก 20 เป็น 24 ซึ่งลดลงในหลายมิติ โดยเฉพาะประเด็นการเงิน **ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ** ลดลงเล็กน้อยจากอันดับที่ 5 เป็น 8 เนื่องจากยังมีจุดแข็งด้านการค้าระหว่างประเทศ แม้จะได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกและความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ และ**ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** ลดลงจากอันดับ 43 เป็น 47 ซึ่งยังคงเป็นประเด็นที่ไทยต้องเร่งพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในระยะยาวและคุณภาพชีวิตของประชาชน

นักวิเคราะห์ได้แนะนำให้เตรียมความพร้อมให้ครอบคลุมหลายด้าน ทั้งมาตรการและนโยบายที่มีความยืดหยุ่น เพื่อปรับตัวกับมาตรการขึ้นภาษีนำเข้า ความไม่แน่นอนทางการเมือง การสนับสนุนภาคธุรกิจ โดยเฉพาะธุรกิจขนาดเล็กหรือ SMEs การร่วมมือกับภาคเอกชน รวมถึงการเพิ่มทักษะและความรู้ เพื่อลดช่องว่างทางทักษะ (Talent gaps) ในอุตสาหกรรมหลัก

การบริโภคและ หนี้ครัวเรือน

สถานการณ์หนี้ครัวเรือนไทยยังน่ากังวล ผลสำรวจในปี 2568 พบว่า หนี้ครัวเรือนไทยสูงขึ้น ถึง 7.4 แสนบาท เพิ่มขึ้น 22.1% สูงสุดในรอบ 4 ปี จากปี 2567 ที่มีหนี้ครัวเรือน 6 แสนบาท สาเหตุหลักเกิดจากเศรษฐกิจไม่ดี รายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย ค่าครองชีพสูงขึ้น และสินค้าเกษตรราคาตกต่ำ

รัฐบาลได้มีมาตรการขับเคลื่อนนโยบาย "Quick Big Win" โดยใช้หลัก "กระตุ้นสั้น ได้ผลยาว กระจายตัว" เพื่อเร่งฟื้นฟูละเอียดเศรษฐกิจระยะสั้น ควบคู่กับการวางรากฐานเศรษฐกิจในระยะยาว และได้ออกมาตรการเพื่อกระตุ้นกำลังซื้อในช่วงไตรมาสที่ 4 ได้แก่ การเติมเงินในบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการคนละครึ่งพลัส โครงการเที่ยวดีมีคืน การเร่งเบิกจ่ายงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ ทำให้มีเม็ดเงินลงไปในระบบเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่า 1 แสนล้านบาท ซึ่งศูนย์วิจัยกสิกรไทยประเมินว่า มาตรการ "คนละครึ่งพลัส" และ "เติมเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ" จะช่วยหนุนยอดขายค้าปลีกไทยในปี 2568 ให้เติบโตได้เพิ่มขึ้น 3.1% จากเดิมที่คาดว่าจะโต 2.8%

สำหรับปี 2569 ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ได้ประเมินว่า การบริโภคภาคเอกชนภายในประเทศมีแนวโน้มชะลอตัวลงต่อเนื่อง ซึ่งเกิดจากหลายปัจจัย ได้แก่ รายได้ครัวเรือนฟื้นตัวช้า การจ้างงานและชั่วโมงทำงานที่ลดลง ทำให้ผู้บริโภคยังคงเผชิญปัญหาหารายได้โตช้ากว่ารายจ่าย โดยเฉพาะในกลุ่มรายได้น้อย ขณะที่ภาระหนี้ยังอยู่ในระดับสูงและความเสี่ยงการชำระหนี้เริ่มกระจายไปสู่กลุ่มรายได้สูงมากขึ้น

ทิศทางการ สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ในปี 2569

มลพิษทางอากาศ

ในช่วงปี 2563–2567 ประเทศไทยมีค่าฝุ่น PM2.5 อยู่ใน ช่วง 20–26 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน เฉลี่ยรายปีที่กำหนดไว้ที่ 15 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรอย่างต่อเนื่อง สะท้อนปัญหาฝุ่นวิกฤติที่เกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ ทั้งการจราจรหนาแน่นในเขตเมือง การเผาในที่ป่าหลาย จังหวัด พื้นที่เกษตรกรรมที่ยังพึ่งพาการเผาเพื่อเตรียมแปลง เพาะปลูก รวมถึงหมอกควันข้ามแดนจากประเทศเพื่อนบ้าน รัฐบาลจึงได้จัดทำแผนแก้ปัญหาฝุ่นฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2568 – 2570) ซึ่งมุ่งควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษ

แนวโน้มฝุ่น PM2.5 ของประเทศไทยในปี 2569 คาดว่าจะ ดีขึ้นเล็กน้อย โดยในเขตเมืองมีโอกาสที่ค่าฝุ่นช่วงวิกฤติจะลดลง เนื่องจากการเปลี่ยนรถโดยสารเป็นระบบไฟฟ้าและการคุม เข้มควันดำมากขึ้น และการใช้ระบบรายงานการปล่อยมลพิษ ออนไลน์ของโรงงานในการกำกับดูแล พื้นที่ป่ามีแนวโน้มเกิดไฟ ลดลงจากระบบเฝ้าระวังป้องกันไฟป่า การจัดทำแนวกันไฟ และการบริหารจัดการเชื้อเพลิงที่เป็นระบบ ส่วนภาคเกษตรอาจ ต้องใช้เวลาในปรับตัวเพื่อลดการเผา ขณะที่หมอกควันข้ามแดน มีแนวโน้มลดลงจากความร่วมมือระดับภูมิภาค นอกจากนี้ ระบบ ข้อมูลและการแจ้งเตือนคุณภาพอากาศที่พัฒนาขึ้นช่วยลด ผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนได้มากขึ้น แม้ระดับฝุ่นจะยังไม่ลด ลงอย่างชัดเจน แต่คาดว่าแนวโน้มโดยรวมมีการเปลี่ยนแปลงใน ทิศทางที่ดีขึ้นจากมาตรการที่เริ่มดำเนินการอย่างจริงจังของ ภาครัฐ

การเจ็บป่วย

การเจ็บป่วยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า อัตราการป่วย กลุ่มโรคสำคัญมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคหัวใจ ไตวาย มะเร็ง โดยอัตราการเจ็บป่วยและเข้ารับการรักษา ที่ลงทะเบียน ปี 2567 มี 3,408.72 คนต่อพันคน ลดลงเล็กน้อย จากปีก่อนหน้า เมื่อพิจารณา **ผู้ป่วยใน (รวมทุกวินิจฉัยโรค) แนวโน้มยังคงสูงขึ้นต่อเนื่อง** จากปี 2557 ที่มีอัตราผู้ป่วยใน 25,287.81 คนต่อแสนคน เพิ่มขึ้นเป็น 41,194.92 คนต่อแสนคน ในปี 2567 ซึ่งผู้สูงอายุมีสัดส่วนผู้ป่วยในสูงกว่าวัยอื่น โดยมีอัตรา ป่วย 99,928.71 คนต่อแสนคน เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ที่มี 89,757.84 คนต่อแสนคน ทำให้ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของคนไทยรวมถึงค่าใช้จ่าย เฉลี่ยต่อครั้งในการรักษาเพิ่มขึ้นตาม ทั้งนี้สาเหตุการป่วยในโรค สำคัญยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งความดันโลหิตสูง เบาหวาน ไตวาย มะเร็ง โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง เมื่อพิจารณาในกลุ่มวัย แรงงาน 15 - 59 ปี และวัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่ามีสาเหตุการป่วย ส่วนใหญ่ 3 อันดับแรกเหมือนกัน คือ โรคความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิกอื่น ๆ ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ และ เบาหวาน ซึ่งกลุ่มโรคนี้มีอัตราผู้ป่วยในเพิ่มขึ้นสูงมากใน 2 ปีที่ผ่านมา

อุทกภัยและภัยธรรมชาติ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความรุนแรงขึ้น โดยปี 2568 นับเป็นอีกปีหนึ่งที่ประเทศไทยเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างรุนแรง ทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ภาวะลานีญา (La Niña) และภัยทางธรณีวิทยาที่รุนแรงที่สุดครั้งหนึ่งในรอบศตวรรษ จากเหตุการณ์แผ่นดินไหวเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2568 ซึ่งมีจุดศูนย์กลาง อยู่ในประเทศเมียนมา แต่ส่งแรงสั่นสะเทือนสร้างความเสียหายครอบคลุม พื้นที่ในประเทศไทยรวม 18 จังหวัด นอกจากนี้ภาวะลานีญา ทำให้ปริมาณ ฝนเฉลี่ยทั้งประเทศสูงกว่าปกติประมาณ 7% ประกอบกับอิทธิพลจากร่อง มรสุมพาดผ่านและพายุหมุนเขตร้อนในช่วงเดือนกรกฎาคม ทำให้เกิดน้ำป่า ไหลหลาก ส่งผลให้เกิดอุทกภัยในหลายพื้นที่ของภาคเหนือ ก่อนที่มรสุมจะ ไหลลงสู่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาทำให้เกิดน้ำหลากในพื้นที่ภาคกลาง กระบะพื้นที่ รวม 17 จังหวัด คิดเป็นความเสียหายกว่า 60-70% ของพื้นที่เพาะปลูก ขณะเดียวกันปรากฏการณ์ลานีญา ทำให้มีปริมาณฝนในภาคใต้สูงกว่าปกติ 8–23% เกิดฝนตกหนักแบบแช่ตัว (Stationary Heavy Rain) สูงสุดถึง 630 มิลลิเมตร ซึ่งถือว่าสูงสุดในรอบ 300 ปี ส่งผลให้เกิดเกิดอุทกภัย ครั้งใหญ่ในหลายพื้นที่ ยอดผู้เสียชีวิตสะสมรวมกว่า 267 ราย โดยเฉพาะ ในอำเภอหาดใหญ่เสียชีวิตถึง 142 ราย

ในปี 2569 องค์การบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศแห่งชาติของ สหรัฐอเมริกา (NOAA) คาดว่ามีแนวโน้มที่ภาวะเอลนีโญจะกลับมาอีกครั้ง ในช่วงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม เนื่องจากอุณหภูมิผิวน้ำทะเลที่เพิ่มสูง ขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลกระทบต่อสภาพอากาศทั่วโลก รวมถึง ประเทศไทย ซึ่งมีความเสี่ยงเผชิญฤดูร้อนที่ร้อนจัดและภัยแล้งที่รุนแรง กว่าที่ผ่านมา ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีแผนรับมืออย่างเป็นระบบและยืดหยุ่น ต่อสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เพื่อลดความเสียหายที่ อาจเกิดขึ้นได้

การเสียชีวิต

อัตราการตายในปี 2567 อยู่ที่ 8.6 คนต่อประชากรพันคน ใกล้เคียงกับ ปีก่อนหน้าที่มี 8.5 คนต่อประชากรพันคน โดยอัตราการตายได้ส่วนทางกับ การเกิดในปี 2564 ที่ลดลงอย่างต่อเนื่องมาหลายปีโดยเฉพาะหลังปี 2554 ที่ลดลงรวดเร็ว อย่างไรก็ตามอัตราการเสียชีวิตในระยะยาวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ปัจจัยสำคัญมาจากการเป็นสังคมสูงอายุดังระดับสมบูรณ์ ที่วัยดังกล่าวโดย ทั่วไปมีการเจ็บป่วยและเสียชีวิตในจำนวนและสัดส่วนที่สูงกว่าทุกกลุ่มอายุ โดยสาเหตุการตายส่วนใหญ่เกี่ยวกับโรคระบบไหลเวียนโลหิต มะเร็งและ เนื้องอกทุกชนิด โรคของระบบทางเดินหายใจ สำหรับสาเหตุการตายที่ สำคัญของคนไทยอันดับหนึ่งเป็นโรคมะเร็งที่มีอัตราการตาย 129.8 คนต่อ ประชากรแสนคน และยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนโรคปอดอักเสบเป็น อันดับรองลงมา แต่มีอัตราเพิ่มมากกว่าเท่าตัวจาก 10 ปีที่แล้ว จาก 311 คนต่อแสนคน ในปี 2556 เป็น 64.8 คนต่อแสนคนในปี 2567 รวมถึง หลายโรคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งโรคหลอดเลือดในสมอง โรคหัวใจขาดเลือด ในขณะที่โรคเบาหวานมีอัตราลดลง 2 ปีที่ผ่านมา ส่วนอัตราการตายจาก อุบัติเหตุคมนาคมขนส่งทางบก อยู่ที่ 26.5 ต่อประชากรแสนคน ซึ่งยังไม่มี แนวโน้มลดลง

